

[Aksel Larsen.]

for dem blev præsteret eller paa hvilke de forfalder til Betaling; Købernes og Leve-
randørernes Navne og Adresser, Varernes
kendte eller paatænkte Bestemmelsessted og
det endelige Formaal med saadanne Varer.
Man skal derudover sende en Fremstilling
udvisende, at man ikke tidligere har hævet
de Penge, man anmoder om nu at maatte
hæve, og at man ikke paa nogen som helst
anden Maade, eventuelt ved andre Laan
eller Varekreditter, har faaet Penge til at
købe de paagældende Varer for.

Jeg kender ikke de Laanekontrakter,
Den internationale Bank har med Frankrig
og Holland, saa jeg ved ikke, om der deri
findes Bestemmelser som dem, jeg her har
omtalt. Det er muligt, de findes der, men
det kan ikke gøre dem mere tiltalende for
mit Parti. Jeg synes, det er temmelig
haardt, at man først forlanger en indgaaende
Fremstilling af, hvad man gerne vil købe,
og hvordan og hvorledes, og derpaa for-
langer, at Laantageren selv skal bevise,
at han ikke tidligere har faaet de Penge,
han anmoder om. Man skulde dog tro, at
Banken selv kunde ulejlig sig med at kigge
i sine egne Papirer, men man forlanger, at
Laantageren skal bevise, at han ikke tid-
ligere har faaet Pengene udbetalt! Det kan
virkelig — efter saadanne og andre Bestem-
melser — se ud, som om Banken paa For-
haand anser Danmark for at være en arve-
ligt belastet Forbryder, der kun tænker paa
at snyde i stort som i smaat, og som man
derfor maa kigge meget nøje paa Fingrene.

Man skal endvidere sende en Fremstil-
ling udvisende, at de Varer, som man ønsker
at købe, egner sig til Formaalet, og at Ud-
gifterne ved og Betingelserne for deres Køb
ikke er urimelige. Man skal sende en ekstra
Fremstilling udvisende, at man ikke paa
noget som helst Punkt har misligholdt de
Forpligtelser, man er indgaaet paa i Hen-
hold til Laaneoverenskomsten. Jeg ved ikke,
hvorledes denne Betingelse overhovedet skal
opfyldes — maaske ved Finansministeren
det —, men det minder mig virkelig om en
Situation, hvor man kræver af en anden
Mand, at han skal bevise, at han aldrig har
stjaalet. Det er der jo ingen, der kan bevise,
og jeg kan ikke indse, hvorledes Laanta-
geren skal være i Stand til at føre det Bevis,
man forlanger her. Hvis Laantageren skal
forsøge at føre det, bliver det i alt Fald
en saa omfangsrig „Fremstilling“ — som
det kaldes i Laanekontrakten —, at Bu-
reauskriet gaar en uanet Blomstring i Møde
og Papirvanskelighederne i Danmark bliver
større, end de har været hidtil. Jeg gentager

ogsaa her: Det viser, at Banken paa For-
haand betragter Laantageren som en Fyr,
der vil snyde, hvor han paa nogen som helst
Maade kan komme til det, og at Kontrakten
er udformet med Henblik paa noget saadant.

Hvis man saa faar Lov til at faa ud-
betalt det ønskede Beløb af Laanekontoen,
skal man endvidere indgaa paa en Forplig-
telse til at anvende det i Overensstemmelse
med, hvad man har anmodet om. Men ikke
nok med det; man skal snarest muligt der-
efter forsyne Banken med Bevisligheder,
„som denne finder tilfredsstillende, for, at
de paagældende Beløb er blevet anvendt
paa den omhandlede Maade“. Dette er
imidlertid ikke engang tilfredsstillende for
Banken, den kræver yderligere Garanti.
Den forlanger „til nærmere Gennemgang...
paa alle rimelige Tider originale eller Du-
plikat-Eksempplarer af kvitterede Regninger
eller Fakturaer eller andre Dokumenter, der
paa fyldestgørende Maade viser, at de i Begæ-
ringen omhandlede Udgifter er blevet af-
holdt til Indkøb af de deri anførte Varer“.
Og ifølge Kontrakten skal vi endvidere være
forpligtede til at „levere Banken alle saa-
danne yderligere Dokumenter og andre
Bevisligheder til Støtte for Begæringen,
som Banken fra Tid til anden med Rime-
lighed maatte forlange, og det baade før og
efter at Banken maatte have bevilget den
i Begæringen omhandlede Udbetaling“. Det
tilføjes ekstra, at „alle Begæringer... skal
baade i deres Form og Indhold være fyl-
destgørende for Banken“. Ja, dette sidste
er sagt adskillige Gange i de forskellige Be-
stemmelser; det gentages ekstra her. Det
bevirker, at hele denne Del af Kontrakten
har den Karakter, jeg allerede har omtalt.

Hvis Banken saa endelig erklærer sig
tilfreds — idet den dog forbeholder sig bag-
efter at kontrolere, om man ikke alligevel
har snydt —, hvis den finder, at Begæringen
fuldt ud opfylder alle disse Bestemmelser,
saa er Laantageren berettiget til at hæve
det begærede Beløb paa Laanekontoen, men
Banken skal altsaa først erklære sig tilfreds.
Dog bortfalder dens Forpligtelser alligevel,
hvis den skønner, at der er begaaet nogen
Art Misligholdelse af Laanekontrakten, eller
hvis den skønner, at der er indtruffet en
ekstraordinær Situation, eller kan indtræffe
en ekstraordinær Situation, som gør det
sandsynligt, at Laantageren ikke vil være i
Stand til at opfylde sine Forpligtelser.

I Laanekontraktens Artikel VII bliver
det fastsat, at saa længe nogen Del af Laanet
maatte henstaa uindfriet og ikke betalt, for-
pligter Laantageren sig til ikke uden Ban-
kens forud indhentede Samtykke at optage